

Οι νεκροί δεν είναι μόνο τρεις

του Νίκου Παπαναστάση (Αντιστράτηγου ε.α.)

Το σύνολο των Ελλήνων, πολύ δε περισσότερο εμείς που προερχόμαστε απ' το συγκεκριμένο εργασιακό χώρο, συγκλονισθήκαμε απ' το γεγονός της απώλειας τριών ζών κατά τη διάρκεια της εργασίας (εκπαίδευση), σε ατύχημα που συνέβη στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων. Η τραγικότητα αυτής της απώλειας πολλαπλασιάζεται απ' το γεγονός ότι οι νεκροί ήταν νέοι άνθρωποι. Ένας υπηρετούσε τη θητεία του και δύο ήταν επαγγελματικά στελέχη.

Οι συνθήκες του συγκεκριμένου ατυχήματος, της πρόωρης εκपुरσοκρότησης του βλήματος του όλμου, θα διερευνηθούν, κατά πάσα πιθανότητα θα υπάρξουν και ανακοινώσεις, με πιθανότερη την «κλασική» αιτιολόγηση της «αστοχίας υλικού». Οι σημαίες ήδη κυματίζουν μεσίστιες για τρεις ημέρες, το «επίσημο» πένθος στις Ε. Δ. θα διαρκέσει άλλο τόσο, οι οικογένειές όμως των νεκρών θα βιώνουν την υπέρτατη απουσία για όλη τους τη ζωή.

Οι μεγάλοςχημοι κυβερνητικοί υπάλληλοι, οι στρατιωτικοί αρχηγοί και οι λοιποί παράγοντες, θα ολοκληρώσουν σύμφωνα με τον παρεχόμενο τηλεοπτικό χρόνο, τους on camera βαρύγδουπους θρήνους και θα επιστρέψουν στην επίβλεψη της πιστής υλοποίησης της πολιτικής αυτών που εκπροσωπούν.

Η επόμενη μέρα για τις δεκάδες χιλιάδες των επαγγελματιών αλλά και των «κληρωτών» του χώρου, θα συνεχίσει να διέπεται από την ίδια καταπιεστική, αναχρονιστική, αντιδημοκρατική και κατάφορα απάνθρωπη εργασιακή νομοθεσία, την ίδια νομοθεσία που με διαφορετικές της εκφάνσεις, έχει με τραγικό τρόπο κατατάξει στη κατηγορία των «αυτοχείρων», χιλιάδες συνανθρώπων μας, με την ένοχη απουσία εδώ, των υποκριτικών και λουστρασιόν τηλεοπτικών θρήνων των εφαρμοστών της πολιτικής του θανάτου.

Θύματα της ίδιας επίσης πολιτικής, είναι και οι δεκάδες κάθε χρόνο νεκροί, «ταπεινοί», χωρίς στολή, κυνηγοί του ματωμένου μεροκάματου. Σύμφωνα με την Έκθεση Πεπραγμένων του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ) για το 2012, τα καταγραφέντα θανατηφόρα «εργατικά ατυχήματα» που συνέβησαν αυτό το έτος, ανέρχονται σε 64, χωρίς σ' αυτά να περιλαμβάνονται τα «ατυχήματα» σε ορυχεία και μεταλλεία καθώς και τα ναυτεργατικά που συντελούνται εν πλω.

Είναι πλέον φανερό ότι δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια. Ο κοινωνικός, ο ηθικός και ο οικονομικός θάνατος που βιώνει ο λαός μας μαζί και τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, εν ενεργεία και αποστρατεία, είναι πολλαπλάσια βίαιος και οδυνηρός απ' ότι ο φυσικός γιατί τον ζει κανείς κάθε στιγμή.

Είναι καιρός να συνειδητοποιηθεί, ειδικά απ' τους ανθρώπους που υπηρετούν ή υπηρέτησαν στις Ε.Δ. ότι περιούσιες κοινωνικές ομάδες κι ανάδελφοι επαγγελματικοί χώροι δεν υπάρχουν. Οι διαχωρισμοί αυτοί, τεχνηέντως επιβάλλονται απ' το σύστημα που μεθοδευμένα μας εκμεταλλεύεται και κατά κανόνα άκριτα αναπαράγονται από άτομα του χώρου μας.

Είναι καιρός να συνειδητοποιηθεί από «ένστολους» και μη, εργαζόμενους, συνταξιούχους και άνεργους, ότι για τους εκπροσώπους του κυρίαρχου κοινωνικοοικονομικού συστήματος και τους υπηρέτες του, είμαστε απλά το καύσιμο για τη μηχανή του κέρδους τους.

Μόνο ενώνοντας τις δυνάμεις μας μπορούμε να σταθούμε απέναντί στη πολιτική τους, αντιμαχόμενοι με κάθε τρόπο τους εκφραστές αυτής της πολιτικής, αλλά και το σκληρό πυρήνα στήριξής τους, όπως είναι το φασιστικό και εγκληματικό μόρφωμα της Χρυσής Αυγής.

Μόνο τότε θα υπάρξει ελπίδα να αλλάξει η ζωή μας και η ζωή των παιδιών μας την καταστροφική ρότα που έχουν χαράξει για λογαριασμό μας.

* Αναδημοσίευση από το Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων "Σπάρτακος"